

først Nord-Ostersjø Kanalen er anlagt, vil komme til at spille en meget stor Rolle og det en Rolle, som har Betydning for Tydskland; thi medens en Fjende af Tydskland næsten aldeles ikke vil kunne angribe Nord-Ostersjø-Kanalen sydfra, hvor Tydskland har en stor Hær, og kun med stor Vanskelighed tilføes fra den ene eller den anden Side, fordi den tydske Flaade kan, hvad man i det militære Sprog kalder operere paa Indrelinien, saa vil en Fjende af Tydskland ved at tvinge Danmark til et Forbund med sig eller ved at jætte sig fast i Sylland, derfra kunne rette meget farlige Slag imod den tydske Nord-Ostersjø-Kanal. Altsaa, jeg tror ikke længere, at det har saa stor Betydning, at Kjøbenhavns Befæstning er til Fordel for Tydskland, men den er snarere til Fordel for Rusland. Om det end ikke staar med rene Ord i dette Skrift af Dr. Troels Lund „Om Danmarks Neutralitet“, saa kommer det dog tydeligt frem mellem Linierne, og Slutningen lyder saaledes, at Danmark ved at befæste Kjøbenhavn afværger en betydelig Fare for sine Naboer. Altsaa, det er for Tydsklands og i Særdeleshed for Ruslands Skyld, at vi anlægge Kjøbenhavns Befæstning, med andre Ord: Kjøbenhavns Befæstning drager os ind i en meget farlig Alliancepolitik med Østmagterne, og som i samme Grad bliver en Udfordring til Vestmagterne, England og Frankrig.

Der er imidlertid i den Artikel i „Berlingske Tidende“ en Sætning, som jeg fuldstændig kan underskrive. Der staar: „En neutral Holdning kan kun vente at blive respekteret, saafremt paagældende Stat har tilstrækkelige Kampmidler til selv at værne om sin Neutralitet og til i det Mindste at opholde Modstanderne saalænge, indtil Garantimagterne, i hvis Interesse det maatte ligge at opretholde den omhandlede Neutralitet, maatte komme den til Hjælp.“ Men det er den Slags almindelige Sætninger som intet fornuftigt Wienneske vil nægte. Det er en Misforstaaelse som de, der kæmpe for Neutralitetstanken, ofte udsætte sig for, at det at neutralisere skulde være det samme som at afstæffe Forsvarsvæsenet. Jeg tror ikke, at jeg behøver at spilde flere Ord paa at imødegaa en saadan fejlagtig Slutning. Der fremdrages en Artikel, som har staaet for en lges Tid siden i „Norddeutsche allgemeine Zeitung“, hvor der siges, at en neutral Stat trænger til en dygtig og slagfærdig Arme, og det gjøres nu ogsaa anvendeligt paa Danmarks Forhold. Jeg tror ikke, at det kan siges saadan ganske i Almindelighed. Et er at

have et fornuftigt Forsvarsvæsen, men et Andet er at have en dygtig slagfærdig Arme i den Forstand, at den fuldstændig skulde kunne maale sig med enhver af vore store Naboers Hære, jeg mener ikke i Størrelse naturligvis, men i Uddannelse. Det kan passe paa Fastlandsmagter, paa Belgien og paa Schweiz, og i Særdeleshed paa Belgien, men for en Stat som Danmark er det efter min Mening tilstrækkeligt at have en godt uddannet Jorkevæbning, helst efter schweizisk Mønster. Den vil ganske sikkert i Tilfælde af Danmarks Neutralisering løse sin Opgave lige saa godt, ja maaske bedre end den schweiziske Jorkevæbning gjorde under den fransk-tydske Krig i 1870 eller i Begyndelsen af 1871. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, man ofte træffer paa, naar der er Tale om Danmarks Neutralisering, at man saa drager Sammenligning med Belgien og Schweiz og farlig med Belgien, som offrer saa overordentlig Meget paa sit Forsvarsvæsen, og siger, at det samme bliver Danmark nødt til. Aldeles ikke! Jeg tror, at Danmark i høi Grad maa kunne indskrænke i Særdeleshed sit Landsforsvarsvæsen. Man maa nemlig lægge Mærke til, at Belgien ligger som en Kile ind mellem Stormagterne, Tydskland paa den ene Side og Frankrig paa den anden Side, og Forlængelsen af denne Kiles Spids er den fransk-tydske Grændse, der i den Grad er spækket med Fæstninger paa begge Sider, at skulde de to Stormagter tørne sammen, ere de i høi Grad fristede til at bryde ind over det neutrale belgiske Territorium, og da er det en neutraliseret Fastlandsmagts Pligt at forbyde Indgangen, og hvis Tropperne komme ind, at afvæbne dem. Men nu spørger jeg, hvorledes noget Saadant kan tentes for Danmarks Bedkommende. Danmark har den korteste Landgrændse, nogen europæisk Stat har med Undtagelse af England, der slet ingen har, og maaske Sverige og Norge, der egentlig ikke kan regnes at have nogen Landgrændse, fordi den ligger saa høit oppe i usfarbare Egne. Men man vil vanstelig kunde tænke sig, at de i en europæisk Krig kæmpende Troppes afdelinger skulde blive trængte ind paa dansk Grund, og endnu mindre, naar den tydske Nord-Ostersjøkanal bliver anlagt, idet den bliver befæstet; saa kan det slet ikke tentes. Et neutralt Danmark maa vel nærmest faae den Opgave at møde paa Landgangsstedet, hvis der skulde blive gjort Landgang af en eller anden af de nærmeste Stormagter, og den farligste vilde jo ganske vist være vor sydlige Nabo. Men dertil forekommer det